Ruhta inanç Vücutta kuvvet Başta bilgi

Yirmi bir yıllık öğretmenliğimde müşahedelerim bana çok acı bir gerçeği göstermiş bulunuyor. Bu gerçekten dolayı çok üzülüyorum. Fakat, asla ümitsizliğe kapılmıyorum. Bu gerçek, yeni yetişen gençlerimizin doyurucu, geliştirici bir ahlâkî ve bedeni eğitime tâbi tutulamayışıdır.. Terbiyeciler; insanı terbiye ederken ahlâkî, fikrî ve bedeni eğitiminin paralel gelişmesini ve bu gelişme için gerekli şartların bulunmasını şart koşarlar. Her insan, hayatî değeri büyük olan bu kaynaklardan yeteri kadar nasiplendiği takdirde iyi insan olur, faydalı insan olur. Kendisine, ailesine ve dolayısı ile milletine yararlı olmak adâm olmak demektir. Adam olanın idealist olması daha kolaydır. Çünkü idealistlik diğerkâmlık ister, yüksek ahlâkî vasıflar ister, çalışkanlık ister ve pek çok da derinleşmiş bilgi ister. Milletleri yükseltenler idealistlerdir. Medeni milletlerin bu yolda oldukları muhakkak. Onun için gıpta ettiğimiz bütün icatlar, gelişmeler onlarda insânî yaşayış ve davranışlar onlardadır. Onlar ektiklerini biçiyorlar ve daha mükemmele doğru adım adım yol alıyorlar. Biz eksiklerimizi bulup kabul edersek, milletlerin bu medeniyet yarışında, tempomuzu hızlandırıp onlara yetişmek imkânını bulacağız. Şu esâslar birinci derecede önemlidir zannediyorum: Her genç, gâyesini bilmeli ve bu gâyeye ulaşmak için gereken çabayı göstermelidir. Gâyesine ulaşacağına inancı olmayanın rûhî kudretinden şüphe edilir. İnanç, ruhun akaryakıtı gibidir. İnancı hiç bir yerde aramayınız. Çünkü o sizin içinizdeki niyetinizdedir. Çalışmanız sizi hedefinize ulaştırdıktan sonra duralama yok. Herkes daha iyiyi, daha güzeli, daha doğruyu, hülâsa daha mükemmeli arıyor. İnancımızın yönünü istenilene çevireceksiniz. Ümit ettiğinizi aramak çabası sizi mesut edecektir.

İnanınız ki, başarının ve mesut olmanın ikinci şartı da sağlam bir vücuda sâhip olmaktır. Öğrenci iken de, hayatta (meşgul olacağınız konu ne olursa olsun) sıhhatli olduğunuz günlerde bilgiyi alma ve verme ve iş yapma gücünüz fazla olacaktır. Bu randımanlı vücut makinesini yapmanın yolu birdir. Bütün dünyada bunu kabul etmiştir. Beden eğitimi ve spor. Şimdi gençliğin zindar (herhangi bir spor dalında) vücudunuza ihtiyacı olan hareket gıdasını vermezseniz ilerde size çok lâzım olacak enerjiyi, zindeliği ve sıhhati vücudunuzda depo edemezsiniz. Kırk yaşından sonra gençliğin hızı kaybolunca işinizde randıman düşer, mü deliği üstünüzdedir. Bu zindeliğin böyle devam edeceğini zannetmeyiniz. Eğer, genç yaşlarda fennî bir metodla ve yeteri kadar adâle azminiz azalır, hastalıklar daima misafiriniz olur. Başarısız ve bedbaht olursunuz. Okullarımızdaki imkânlar ders saatleri içinde sizi bedenen eğitmeye müsait değil. Bu konuda şahsî niyetinize kalmış bulunuyor. Biz size herzaman rehber olmağa hazırız.

Okuduğunuz okulu ve sınıfları bir bilgi pazarı kabul ediniz. Bu sınıflara her gün yeni yeni bilgiler almağa geliyorsunuz. Akşam olunca günlük kazancınızı hesap etmelisiniz.

Her bilgi, kafanızda yeni bir ışık yakar. Onun için okuduklarını hazmetmiş olanlara münevver diyorlar. Türkiye'nin aydınlanmamış dâvalarında bilgileriniz ışık tutacaktır. Vatansever gençler iyi yetişmeyi hedef tutanlardır. Yarım yamalak bilinen, bilinmeyen olur. Sislerin içinde kaybolmaya mahkûmdur. Derslerini iyi öğrenen çabucak olgunlaşır ve şahsiyeti belirir. Bilgili gençlerin önünde bütün kapılar açılır. Hayatta mesut olmanın bir şartı da iyi bir meslek seçmektir. İstediğiniz mesleğin içine bilginizle gireceksiniz. Bilginizle bu meslekte başarılı olacaksınız. Bu başarı da sizi mesut edecektir.

Bilginin insana verdiği anlayış ve olgunluktan, kolaylık ve nimetlerden hepimizin faydalandığını gördüğümüz zaman hepimiz çok memnu nolacağız; fazilet ve bilgi yarışında yolunuz açık nasibiniz bol olsun.

M.Ali GÜLTEKİN

ŞAMPİYONLUK YOLUNDA (Koçlar!)

Futbol

Türk sporunun beşiği olan Galatasaray Lisesindeki spor hareketleri bu sene büyük bir hızla başladı. Başta çok kıymetli hocamız Mehmet Ali Beyin ve branş kaptanlarının titiz çalışmaları ve sporcularımızın da istekli ve istikrarlı şekilde hazırlanışları gözümüzden kaçmadı. İşte bütün bu çalışma ve hazırlanışların semeresini birinci sömestrin içerisinde gördük.

Üç — Dört senedenberi kıçbir iyi derece alamayan hatta ilk maçlarda elenen futbol takımımız, bu seneki lig usulü olan turnuaya gayet sıkı ve disiplinli bir şekilde hazırlandı ve ilk maçında İmam Hatip Okulunu 5—0 gibi açık ve net bir skorla yendi. İkinci maçta Haydarpaşa Sanatı 1—0, daha sonra Maçka Sanatı da 2—0 yenen takımımız, maâlesef büyük sanssızlık eseri olarak Kadıköy Kollejine 2 — 0 yenildi.

Son maçımızı 14/Ocak/1964 Çarşamba günü Fenerbahçe stadında Haydarpaşa lisesi ile oynadık. Hakemin kötü idaresine rağmen iyi oynayan takımımız sahadan bir galibiyetle ayrılabilirdi. İlk devrenin baştarında (6 dakika) Yalçının yerden nefis bir ortasını Osman güzel bir kafa ile kaleye havale etti ve ilk golümüzü kazandık. Maç bu şekilde devam ederken ilk devrenin son dakikalarında (44. dakika) Serman ve Tezerin müşterek hatasından bir gol yedik. Bu golde topu ters bir vuruşla kendi kalemize atan Serman kadar topa müdahale etmek için kalesini erken terk eden Tezerin de hâtası büyüktü.

Halâ iddiasını kaybetmemiş olan futbol takımımızın kadrosunu şu oyuncular teşkil etmektedir:

Tezer, Hikmet, Süleyman, Cem, Esen, Cengiz, Yavuz, Serman, Turgay, Orhan, Osman, Mehmet, Çetin, Celâl, Yalçın, Talha ve Ali.

HALDUN'UN KÜTÜ (Hooop..... Güm!)

SPOR

BASKETBOL

Basketbol takımımız geçen seneki kuvvetini bu sene de devam ettirmektedir. İsmail (K), Vasıf, Turgut, Kâmil; Doğan, Engin, Emin; Mete ve Raşitten kurulu takımımız başarılı maçlar çıkarmaktadır. İlk olarak Avusturya Lisesini (69—51); St. Benoit Lisesini de (80—30) yenen takımımız grubunda birinci olduktan sonra şampiyonluk için diğer 3 grup birincileriyle karşılaşmalar yapacaktır. Şampiyon takım tayin edecek bu karşılaşmalarda başarı kazanacağımıza ve arkadaşlarımızın bir kıymetli kupayı okulumuza hediye edeceklerine inanıyoruz.

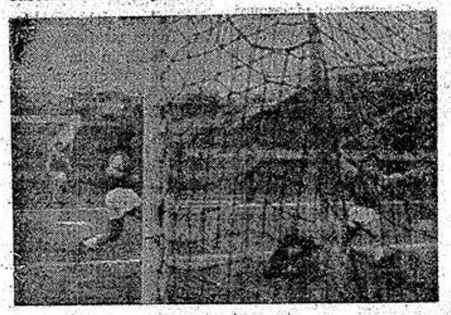

KAÇAN BİR FIRSAT DAHA (Ah.... Yazık!)

ATLETİZM

Bu sene başındaki hiç bir okul kros müsabakasına katılmıyan takımımız Atatürk koşusunda da hiç bir varlık gösteremedi. Bu yıl yeni tesis edilen atletizm liginde ise takımımız Maçka Sanat, Pertevniyal, ve Robert Collej ile yarıştı. Alpayın dördüncülüğü, Ercümentin 8 inciliği puanlara tesir etmedi. Maçka Sanat ve Pertevniyal'in arkasından üçüncü olabildik. Bu ise lige devam etmemize yetmiyordu. Böylece başarısız takımımız, kros liginden elendi.

VOLEYBOL

Senelerin şampiyon takımı bu sene fırtınalı bir denizde bocalıyor. St. Josephe karşısında tutunamıyacaklarını söylüyorlarsa da, bekliyelim görelim tezini ortaya koyuyoruz.

Sene başından bu yana set dahi vermeyen takımımız Alparslan, Enver, Haldun, Emin, Tanju; Olcay, Hamdi, Naftali; Erdin'den müteşekkildir.

İlk olarak; St. Benoit ile yaptıkları maçı 2 — 0 aldılar. Sonra Avusturya lisesini 2— 0 (Avusturya sahaya çıkmadığından hükmen mağlûp oldu.. Son maçımızı ise geçen Çarşamba iddialı Atatürk Lisesi ile oynadılar ve takımımızın bütün bozukluklarına rağmen setler (15—6; 17—15) almdı. Bu şampiyonlukta atılan son adımlardan biri idi. Şimdi karşımızda St. Joseph var ve son söz işte orada söylenecek.

TAMBUR
GALATASARAY LİSESİ YAYIN ORGANIDIR
Sahibi ve mes'ul Müd: Zeki Ömer DEFNE
Yazı İşleri Müd: Alpay EVİN
Basım Şefi: Mehmet YULKASLAN
Sanat Köşesi: Tayfun İNDİRKAŞ
Haberler: Hamdi İYİGÜN
Daktilograflar: Bora Güney — Kadri Yıldız
Afiş ve Reklâm: Üstün CİCİOĞLU
FİATI 50 Kuruş

Gençler, bütün ümid-i vatan şimdi sizdedir,
Herşey sizin, vatan da sizin, her şeref sizin,

T.FİKRET

YIL: 1
SAYI: 1
24/OCAK/1964

Tambur

Gazetemizin çıkışında bizlerden her türlü yardımlarını esirgemiyen Yapı ve Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi mensuplarına teşekkür ederiz.

TAMBUR

GALATASARAY LİSESİ KÜTÜPHANESİ

Gerçeğimizle Galatasaray'ız

Eski Galatasaray'ımdan Hatıralar

Bundan tam 48 yıl önce bir sonbahar günü babamla beraber lisenin o zaman daha başka bir biçimde olan küçük yan kapısından içeri girdik. Ön bahçede (Preau) denilen sundurmalar vardı. Bunların altında kan ter içinde çocuklar küçük toplarla futbol oynuyorlardı.

Bahçeler nedense bana bugün gördüğümden çok daha büyük göründü. Gözüme çarpan ve bende iz bırakan ikinci nokta da yine gözümün alışmadığı bir başka sevdi: Okuduğum ilk okulda mahallemizde, daima fesli görmeğe alıştığım çocuklar burada basları açık dolaşıyor ve oynuyorlardı.

Babam okul müdürüyle görüştü. Beni imtihan ettiler. Okokuliu bitirmiş olmama rağmen Fransızcadan ancak ilk kısım ikinci sınıfına devam edebileceğime karar verilmiş.

Türkceden hakkım olan sınıfa yani altıncı sınıfa kabul edilmiştim.

Okulda yattığım ilk geceler evimi çok aramıştım. Başımı yastığın arasına saklıyarak ağladığım bir geceyi hatırlıyorum. Sonraları alıştım. Hattâ, izinsiz olarak onbeş gün eve gidemediğim günler bile olmuştur.

Seneler geçti bir sabah bahçede oynarken hepimizi sarsan, kedere düşüren bir olay meydana geldi. Hiç unutmam kederli, sisli bir gündü. Şimdiki öğretmenler salonunun yanındaki bahçede oynuyorduk. Birkaç arkadaşımızın o zaman bahçeyi çiçek bahçesinden ayıran bir tahta perdenin üzerine çıkarak deniz tarafına baktıklarını gördük. Ben de çıktım. Bacalarından siyah dumanlar çıkan bir çok harp gemisinin Selimiye önlerinden korkunç gölgeler halinde Sarayburnuna doğru ilerlediklerini görmüştüm. Tam o sırada Mehmet Suat isminde çok sert ve irî yapılı bir belletiçinin çok heyecanlı ve hiddetli bir halde bize doğru ilerlediğini gördük. «Çocuklar, bugün memleketin en mühiş ve felâketli bir günüdür; düşmân filoları İstanbula giriyor» dedi.

Birden bire hepimize bir keder çöktü, yüreklerimizin acıyla burkulduğunu hissettik. Bütün oyunlar durdu.

Yine bir iki yıl geçti; aydınlık bir gündü. Kabataş iskelesi onbinlerce İstanbullunun sevinç avazeleriy içinde kaynaşıyordu. İstanbul yeniden Türk kuvvetleri tarafından işgal ediliyordu. İstanbul yerinden oynuyor, millet sevinç gözyaşları dökerek birbirlerini kucaklıyordu. Türk kuvvetlerinin başında Atatürk temsil ederek, İstanbula gelen Refet Paşa merhum bir kaç gün sonra G.Saray'a geldi. Konferans salonumuzda onu çok candan bir törenle karşıladık. O zaman edebiyat öğretmenimiz olan Namık Kemal'in oğlu Ali Ekrem Bey hocamızın yazdığı bir hitabeyi okumak görevi bana verilmişti. Bu[illegible]mu katarak bütün dikkat ve ilgimi elimde tuttuğum kâğıttaki satırlarda toplayarak konuştum.

Aydınlık günler başlamıştı. Okulumuz daha çok seviyor, geleceğe daha ümitli gözlerle bakarak, daha büyük bir inançla çalışıyorduk. Seneler geçti. Son sınıf öğrencisi oldum. Dokuz yıllık bir tahsil beni yormuş gibiydi. Son bir gayret daha sarfederek artık yüzümün akıyla bu öğretim devresini bitirmek istiyordum. O gün de geldi çattı. Diplomaya hak kazandığımı öğrenince bu yük bir sevincle kapıya doğru koştum. Nasıl oldu bilmiyorum; birden durup arkama baktığım zaman sevimli siluetiyle okulumu gördüm. Yüreğim burkuldu. Demek bu kutsal yuvayı ebediyen terkediyordum. İçime bir nevi pişmanlık çöktü kederlendim.

Belki de beni okulumda belleticilik alarak yeni bâtan kalmama sebep olan anlayış ve istek de okuldan ayrılırken duyduğum acının büyük tesiri olmuştur.

Ali TEOMAN

EĞLENCE GECESİ

11 Fen — Edebiyat grubu (Trio los Sakalos)

Okul talebeleri geçenler de çok neşeli bir gece geçirdiler. Aramızda «Şamata gecesi» denilen ve konferans salonunda yapılan bu eğlencede maâlesef okulun mikrofanlarının hoparlörlerin ve amplifikatörün feci halini gördük. Bu vaziyette dahi bazı sınıflar sahneye gelerek kendi orkestralarıyla bize müzik dinletmeğe çalıştılar. Bu sırada sahneye M.Teoman T.Selçuk ve A.Kunt'tan kurulu okul orkestrasının çıkması ve önümüzdeki konserde çalacakları parçaları ilk defa bizlere sunmaları hepimizi çok memnun etti. Ve söyledikleri şarkılar çok zaman alkışlarla kesildi. Tekrar tekrar sahneye çağrıldılar. Daha son ra son sınıfların sahneye koydukları gülünç bir de oyun sevrettik. Bu komedi de Hamdi, Arap Kemal ve hizmetçi rolündeki Baran güzel oyunları ile dikkati çektiler. Bizlerde yâtmazili çaldıktan epey sonra neşe icinde dağıldık. Son sınıfların ivi bir organizasyonla bizlere sundukları bu program hepimizi tatmin etti diyebiliriz.

—o—

SANAT GÜNLERİ

28/Aralık/1963 günü Lisemiz konferans salonunda TFTC nin tertiplediği bir «Sanat Günü» yapıldı. Saat 14 de başlaması gereken gün az bir gecikmeyle dinleyicilere sunuldu.

Oldukça hareketli geçen bu sanat matinesinde kısa bir matinesi demek daha yerinde olur, fazlasıyle şiir dinledik. 10 dakikalık bir arayla takibettiğimiz günün ilk kısmında Tıbbiyeli gençler kendi şiirlerini okudular. Ayrıca bu günde misafir sanatçı olarak değerli hocamız **Zeki Ömer Defne** ve **Şemsi Belli** hazir bulunuyordu.

Şiirler hiç de tatmin edici değildi. Konular çoğunlukla aşk ve yalnızlıktı. Bunlara karşın hocamız **Zeki Ömer Defne'nin** Dev Odak, Gönüllü ve Stop lâmbalarını bir kez daha kendisinden dinleyebildik Bu güzel şiirlerle Şemsi Belli'nin, Gelin Telleri dinleyicileri çok memnun etti. İkinci bölümde yine tıbbiyeli bir müzisyen, Teoman Onaldı, kendi bestelerini söyledi. Ve tekrar şiirler.

Yalnız böyle bir sanat gününde sunucuların bir takım fıkralar anlatmasının (örneğin: Deli, mahkûm fıkraları) oldukça yersiz bir hareket olduğu kanısındayız.

—o—

Orhan HANÇERLİOĞLU

27 Aralık 1963 günü okulumuzun konferans salonunda akültür ve edebiyat

(Devamı 3. Sahifede)

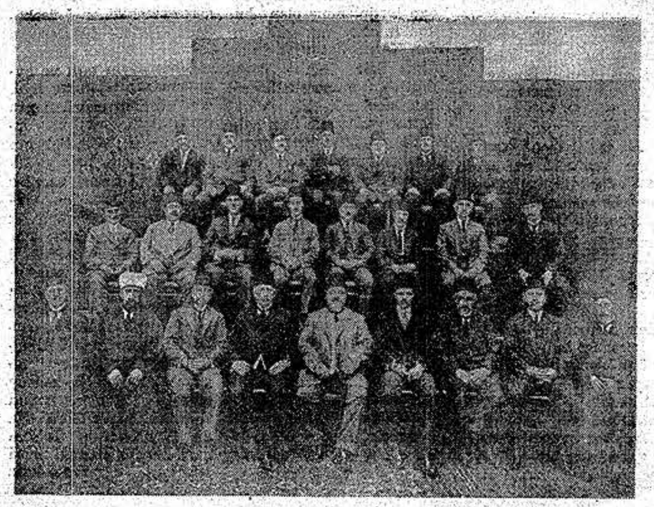

1921 yılı Galatasaray Lisesi eğitim ve idare üyeleri (Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer)

OKTAY SAHNEDE (Vedette Chanteuse)

KONSER

Galatasaray Lisesi vokal grubu yeni senede ilk defa Arnavutköy Kız Kolejinde 7/Şubat/1964 de sahneye çıkıyor. Orkestramızın yine avnı muvaffakiyetlerini devam ettireceğinden eminiz. Onlara güveniyoruz. Kendilerine şimdiden başarılar.

—o—

SEVİNÇ

Uzun zamandır bozuk olan ve yapıldığı halde su sıkıntısı çekilen okul hamamı ilk defa geçen hafta tam randımanla çalışmağa başlamıştır. Daimi arkadaşların sevinçlerine iştirak ederiz.

YALNIZLIĞA BOĞULAN ADAM

Adam durdu bir an. Sonra yalnızlığını, sıkılan ruhunu düşündü. Üşümüştü. Paltosunun yakalarını kaldırdı ve titreyen elleriyle cebinden çıkardığı Bafra paketinden bir sigara alarak solgun dudaklarına götürdü. Yaktığı kibritin soluk ışığı darmadağınık saçlı, çıkık kemikli, sakallı yüzünü aydınlattı. ra derin bir nefes çekti sigarasından. Ve hayatı lâ netlercesine karanlık bulutlara doğru üfledi dumanı. Ağır ağır loş ve ıslak sokaklara doğru yürüdü. Anlaşılan bir köpek kulübesinden farksız, herkesin ev zannettiği o viran ve soğuk yere kulübesine, gitmek istemiyordu.

Zaten gitse de bir şey değişmez ki.. Sanki bir haftadır uyku uyuyabilmiş mi idi? Ve yine uyuyamıyacaktı. Hayat ona şimdi o kadar değersiz, o kadar yaşamağa değmez bir şey olarak gözüküyordu ki..

Anıları bir sinema şeridi gibi gözünün önüne, istemediği halde geliyor ve onu rahatsız ediyordu.

Hep «olacak şey miydi bu?» deyip hem kendine, hem hayata küfrediyordu. Daha ne zamana kadar arkadaşları ona «Şu Homongolos'luktan kurtulamadın gitti» diyeceklerdi. Halbuki şimdi gidip, onlara her şeyi anlatmağa kalksa kendisiyle alay etmezler miydi? Yapayalnızdı..

Arkadaşlarından başka dost bildiği ve sevdiği de onu bırakıp gitmişti. Bir kaç gün evveline kadar herkesin sevdiği bu neşeli adam gitmiş onun yerine şimdi yegâne teselliyi karanlık sokaklarda bulan ve cemiyetten kaçan birisi gelmişti. Kendi kendine: «Cemiyet beni lânetledi. Nedir bu çektiğim yarabbi?» diyordu. Şimdi herşeyi daha iyi anlıyordu. Sevdiği birinden ayrılmak ona hakikaten dokunmuştu. Artık umudu kırılmış, cesareti kaybolmuştu... İntihar etmeyi düşündü. İyi bir fikir diyerek kendi kendine:

«—Son arzun nedir?» diye sordu. Birden, kaç günden beri yemek yemediğini hatırladı. «Cebimdeki son paralarla kendime ziyafet çekmeliyim» diyerek «Salonumuz vardır» yazısı ilâ plânda göze çarpan bir lokantaya girdi... Sıcak bir yemek yavaş yavaş aklını başına getirmişti «Ben niye intihar edecekmişim, sanki? Ölünce arkamdan ağlayacak var mı ki? En iyisi umutsuzluklara paydos demeliyim. Cemiyete alışmalıyım, ondan kaçma malıyım. Hayattan kork mamalıyım ki muvaffak olabileyim» diyerek masadan kalktı. Tatlı tatlı gerindi, güldü ve evine gitmek için hızlı adımlarla karanlık sokaklarda yürümeye başladı. Kendini neşeli, mutlu hissediyordu. Ama aklına takılan kötü şeytan ona şu sözleri söylemeğe zorluyordu. «Acaba doğrumu yapıyorsun? Alışabilecek misin?» Fakat verdiği sözden dönmek istemiyordu. Tekrar yürümiye basladı. Dudaklarından şimdi şu sözler dökülüyordu:

«Cemiyet beni değil, artık ben cemiyeti lânetledim. Simdi her seye elveda. Aska da, sevgiye de, paydos, paydos, paydos.»

Hamdi İYİGÜN

Pantomime

Son bir kaç sene zarfında Türkiyede layık olduğu mevkiye yavaş yavaş kavuşan pantomime mimdediğimiz aktörler tarafından hiç konuşmadan yalnız hareket ve mimiklerle bazı olayları, düşünceleri ve ihtirasları bize nakletmesine denir. Dans ve bale de bu arada pantomimin kollarından sayılır. Pantomimin tarihine ve gelişmesine gelince Yunanlılar ve Romalılar bilhassa ilk Cumhuriyet devirlerinden sonra kendilerini dünyaya büyük pantomime sanatkârları olarak gösterdiler. Bu devirlerde en meşhur «mimler», M. Ö. 1. asır sonlarında Yunanlı PYLADE ve BATHYLLE dir. Uzun zaman sonra İtalyan komedyenleri aynı mavi gökler altında bu sanat kolunu genişettiler. Daha sonra ise Fransada yetişen «mimler» komedinin lisanını jestlerle ifade etmekten zevk duydular. Operanın kuruluşundan sonra daha kıymetlenen pantomime Fransa'da ilk defa Paris ve Versailles da oynanmıştır. 17. asırda ve 18. asırlarda konusu mitolojiden alınmış olan bale kompozisyonları aynı şekilde bir pantomime maskesi altında yapılıyordu. 19. asırda iki meşhur mim GASPARD DEBURAU ve PAUL LEGRAND bu tiyatro nevinin zevkini, kurulan Funambules tiyatrosunda halka aşıladılar. Bir müddet sonra İngiltere ve Fransada kaba fars oyunları seviyesine düşen pantomime ani bir kalkınmayla tekrar eski değerine kavustu. Bu devirlerde SEVERİN, FELİCİA MALLET ve PAUL MARTİNETTİ en karışık hislerin dahi konuşmadan hareketle ifade edilebileceğini gösterdiler.

20. Asırda İngiltere Fransa ve İtalyada pantomime'nin geliştiğini görüyoruz... Bilhassa Fransa'da yetişen ünlü «mim» ve tiyatro sanatçısı MARCEL MARCEAU ve COMEDİE FRANCAİSE yepyeni bir ekol doğurarak bu sanat dalının öncüleri oldular. Bu arada Türkiyede de pantomime gelişmeğe yüz tuttu. Yurdumuzda bu sanatın öncülüğünü ise Devlet Konservatuarı yaparak bazı amatör «mimler»in yetişmesine sebep olmuştur.

İstanbulda Çetin İpekkaya — Ergin Kolbek — Oktay Anılanmert, İzmirde Marcel Marceau'nun pantomime ekolünden mezun olan Erdinç D'ncer ve partoneri Arman Boyar şu anda bu sanat dalının öncülüğünü yapmaktadır.

Avrıca Arena Tiyatrosu tertipledigi pantomime matineleri ile halkımıza pantomime zevkini verme ğe çalışmaktadır.

ARMAN

İşte yine Çıkıyoruz

Manialar, manialar ve biz engelci atlet çevikliği ile her türlü engeli atlayıp çelmeli yerlere aldırmayıp karşınıza geldik bugün.

Oysa ki daha onbeş gün evvel gerçekleştirmeyi düşündüğümüz «şey» herkes tarafından desteklenir görünüyordu. Geçen günler gerçeğe doğru atılan adımlar oldu. Fakat bu arada engeller sıklaştı, çelmeler takıldı, daha doğrusu çıkmamıza mani olundu. Hem de kimler tarafından mani olundu biliyor musunuz Kendi içimizden kişiler tarafından. Çeçitli arzuları vardı hepsinin. İstiyorlardı ki hepsi teker teker gerçekleşsin bu yayında, onların tek ellerinde işleyen bir organ olsun. Olmadı istedikleri, gerçekleştiremediler. Çünkü bu erdemli müessesenin sesi sadece onlar değildi.

Öte yandan mali engeller gün geçtikçe çemberini daraltıyor, bizleri kıskıvrak bağlıyordu. İlk çıkışı sağlamak, bu âletin çarklarına ilk hareketi verebilmek... Bir şeyler canlandırmak, onları yaşatmak... Oysaki diğer tüm liselerin birer yayın organı vardı. Nasıl olurdu da bizler bunca sene böyle bir şeye cesaret edememiştik. Hayır edememiştik değil, aslında zaman zaman bir - iki sayı çıkmış, kimisi ise hiç çıkamamıştı. İşte biz onları bir başlangıç kabul ettik ve yine karşınızdayız.

Bu değin iddialıyız da. Bir organ ki okuyan okulu avucunun içi gibi bilmeli... Her geçen gün sizlere daha iyi ve yeni şeyleri sunmalı, hiç bir köşe, hiç bir dert karanlıklarda kalmamalı, herkes aydınlıklara boğulmalı...

İşte böyle çıkıyoruz bu kez karşınıza. Bizlere inanın, yardımcı olun ve bekleyin.

ALP—AY

Bilgi Yarışması

Amerikan Field servisi tarafından tertiplenen İstanbul Liseleri Kültür ve Edebiyat Kolları Özel Birliği bilgi varışmasının ilk hafta müsabakaları 4/1/1964 Cumartesi günü konferans salonunda yapıldı. Alman Lisesi Notre Dame De Sion Kız Lisesi, Üsküdar Amerikan Kız Kolejii, İst. Erkek lisesi Haydarpaşa Lisesi, Vefa Lisesi, Darüssafaka Lisesi, Kuleli Askeri Lisesi ve okulumuzun da katıldığı bu müsabakalar dört hafta sürecektir. Üsküdar Amerikan Kız Kolleji, Kuleli ve Alman Lisesi tatilde olundu ğundan bazı müsabakalar tehir edildi.

Semih Abutun açılış konuşmasından sonra müsabakayı idare edecek olan hocamız Cihat Arcıl'ın müsabaka hakkındaki izahatını müteakip Darüssafaka ve Vefa Liseleri arasındaki müsabakaya başlanıldı. Her iki ekibin de başarı gösteremediği bu müsabakada Vefa —10, Darüssafaka artı 10 puan aldılar.

Cihat beyin tatlı ve aynı zamanda takımları mahcup düşüren esprileri arasında gayet neşeli bir şekilde geçen müsabakanın ikinci turunda Vefa ve Galatasaray Liseleri karşılaştı ve bu müsabakayı Galatasaray ekibi Vefanın eksi 10 puanına karşı artı 20 puanla kazandı. Vefa'li ses'nin çok zayıf kadroyla katılmış olması gözden kaçmadı. Bu arada müsabakaya gelmeyen Haydarpaşa Lisesi elendi. Alkışlarla son verilen müsabakaya okulumuz şu kadroyla katıldı: Kaptan Semih Abut ve Timur Göral, Nadir. Büyüktimkin. Takımımıza bundan sonraki müsabakalarda başarılar dileriz

Biraz da Gülelim

Dua edin ki güneş, dünya ya, ay kadar yakın değil,

Meteorolojiden A.Esin

Adem ile Havva elbiselerini en kolay Sonbaharda temin ederlerdi.

Sonbahar terzisi Rıza

Açılmamış kurşun kalem, mürekkepsiz dolma kalemi andırır.

Kırtasiyeci Recep

Her şort kısa olmaz

Virginia Mayo

İktidarsızların hepsi muhalif değildir.

Türkiye İşçi Partisi

Su küçüğün, sürahi büyüğün.

Pasabahçe Şişe ve Cam Fabrikası

Acı limon olmaz

Manav Dimitro

İdealist adam İdealtepede oturur

Tapu Dairesi İstatistiklerinden

Eller yukarı.....

Mehmet Ali Gültekin

Rica ederim makul olun

Mantık

Kalemtraş kalemi, berber adamı traş eder

Berber Selim

Yüz kuruş bir liradır.

Darphane

Dünyada 3 türlü hak vardır: 1) Ana hakkı, 2) Baba Hakkı, 3) Beşiktaşlı Hakkı.

Hakkı Abi

İnsanlık insana bir hediyedir ki, bunu reddetmek insansızlıktır.

İnsan

Dizgi ve Baskı:
SİNAN MATBAASI

Bir röportaj :

ecenlerd 29/Aralık/ Pazar günü okulumuzun konferans salonunda İran — Türk dostluk cemiyetinin bir toplantısı vapıldı. Kalabalık bir dinleyici kütlesinin bulunduğu toplantı sonunda «Bugünkü İran» adıyla İranın iktisadî, sanaî ve doğal durumunu gösteren bir film seyrettik.

Bu arada kendisiyle konuştuğumuz Edebiyat fakültesi öğretim üyesi ve cemiyet âzalarından Dr. Ali Milani bizlere şunları söyledi: «TÜRK - İRAN dostluk cemiveti tarafından tertiplenmiş olan bu konferansta İran şairlerinden Kâzım Recevi'yi dinledinız. Şair İran — Türk dostluk münasebetlerinden bahsettiği gibi, İslâm öncesi ve sonrası İran hakkında da bilgi vermiştir... Bu konferanslar seri olarak ayda bir İrandan gelen profesörler tarafından verilmektedir. Aynı şekilde Türkiyeden giden profesörler de İranda seri konferanslar vermektedir.

Bunların ilki Türk sosyoloji profesörlerinden Dr Fahrettin Ziya Fındıkoğlu tarafından bu ay içinde Tahranda verilecektir.

Cemiyet merkezinde on beş günde bir talebelere Farsça konferanslar verilmektedir. Ayrıca iki ayda bir çıkan «Güneş» adlı bir yayın organımız vardır.»

Okuliçiçalışmaları

Tiyatro

Geçen sene tam beş ay çalışan bir grup Jaques Deval'ın «Bu akşam Semerkant'ta» adlı eserini meydana getirebildi. Gerçi oynanış pek o kadar başarılı değildi fakat oynayanlara çok şey kazandırmıştı. Her şeyden evvel en ufak bir yardımı görülmeyen tiyatro kolunun seneye (bu sene) daha verimli bir hale getirilmesinin gerekli olduğuna inanılmıştı. Bunun yanında kolun bir plânının olması ve bütün senenin bu plân gereğince sürdürülmesi, oyuncuların bir sonraki seneye hazırlık mahiyetinde ilk önce ufak rollerde denenmesi... İşte bütün bunlar ta geçen seneden düşünülmüş, plânlanmış ve bu sene başındaki bir toplantı sonrası da hazırlıklara başlanmıştır. Bu toplantıda kol başkanlığına Altan Tekin seçilmiş ve oynanacak oyunlarla, bu oyunları yönetecekler belli olmuştur.

Tiyatro kolu (geçen seneki arkadaşlardan kuruludur) geçen seneki düşüncelerinin gerçekleştirilmesi hususundaki ilk adımını yaptığı programla atmıştır. Bu programa göre:

Mart ayına kadar birer perdelik 4 oyun hazırlanacak: Marttan sonra ise bütün bu oyunlarda başarı gösterenlerin birleşmesi ile uzun bir oyun hazırlanacaktır.

Mart ayına kadar hazırlanacak olan 4 oyun ve yöneticileri şunlardır: (Yönetenlerin hepsi de mektebimiz talebesidir.)

1) 330. Madde: Courteline'i noyunu. Bu oyunu oynayanlar hep birlikte sahneye koyuyorlar.

2) Teklif: Çehov'un oyunu. Yöneten Semih. Abut.

3) Kırık Testi: Klenit'in oyunu. Yöneten Doğan Feray.

4) Bulutlardan Yosanlara: Bu oyunu mektebimiz 10. sınıf talebelerinden Adnan Onart yazmıştır. Yöneten Ertuğrul Caner.

Yukarıda okuduğumuz 4 oyunun da provaları başlamıştır. Son ikisinde yardımcı mektep olarak Dame de Sion ve Nişantaşı Kız Lisesinin de oyuncuları bulunmaktadır.

Bütün bunlardan başka tiyatro kolu bu sene büyük bir yenilik hareketine girişmiş ve bir tiyatro mecmuası çıkartmağa karar vermiştir.

Her işin başlangıcında o işe başlıyanlar en iyi sonuca ne şekilde ulaşabileceklerini düşünürler ve işe girişirler. Ama düşündüklerini gerçekleştirenlere çok az rastlanmıştır. Bu seneki tiyatro kolunda çalışanların emeli, bu çok az rastlanılan kişiler arasına girebilmektir. Başarır sak ne mutlu bize

FAİK

★

Galatasaray'da SİNEMA

Okulumuzun sinema kulübü sene başında bir kaç anlaşmalık yüzünden faaliyete geçemedi. Müdürümüzün istemediği Film oynarken boş kala netüdler, sinemadaki gürültü, sınıflar farkı olmaksızın yer kapma, yemekhaneden erken gelip sıraya girme, kötü film gibi durumları ber taraf edecek bir tez hazırlayan kulüp, bu tezi müdürümüze sunduktan sonra gereken izni almasıyla çalışmağa başlamış faaliyetini gayet iyi bir şekilde yürütmüş, etüd, gürültü, çalışma gibi durumlara hakim olmuştur.

Şimdi sinema Galatasaraylıların haftada bir gece ce zevkle paylaştığı bir neş'e yeri olmuştur. Talebe gösterilen filmlerden memnun olamakta ve muntazaman salonu doldurmaktadır. Diğer taraftan sinema kulübünün film seçişteki titiz tutumunun semeresi gözükmüş, kötü ve kalitesiz filmler oynatılmamıştır. Filmlerin daima renkli, orijinal ve güzel olması onların zor şartlar altında dahi işlerini gayet iyi yaptıklarının güzel bir misalidir.

Filmlere gelince sene başındanberi Galatasarayda 7 film oynamıştır. Bunlar: Ölüm virajı, Vahşiler arasında, Üç bebekli Gelin, Zincirli Mahkûmlar — Ateş Çemberi, Kızgın Güneş ve Venedikte Mehtap tır. En önemlisi: «Plein Soleil» Rene Clement idaresinde çekilmiş ve Alain Delon, Marie Laforet, Maurice Ronnet'nin rol aldığı bu film güzel bir sanat eseridir. Yeni dalga tesiri altında çevrilmiş ilginç bir film. Öbür filmler ise macera, komedi ve öğretici eserlerdir.

Başkan Mirza Erdiş ve üyeleri Kemal Sumanı Yavuz Güner, Yalçın Karlıdağ olan bu kola sene sonuna kadar bu başarılı film oynatma ve seçme işinde muvaffakiyetler dileriz.

KONSER MERAKLILARINA

Önümüzdeki haftadan itibaren konferans salonumuzun tamirine başlanacaktır. Bu arada salon bir anfi sekline konacak; değişecek olan koltuklar ise sabit kalacaktır. Eski şeklinden kurtulması ile yepyeni bir hüviyet kazanacak olan salonda ilk konser tamirat bittikten hemen sonra verilecektir.

Konser meraklıları ise ilk konserde yeni koltukların tadını epeyi çıkaracaklardır.

HABERSİZ GİDİŞLER

12 Fen sınıfı Millî Güvenlik hocaları Gıyasettin beyle çok âni olarak Seyir ve Hidrografi dairesini gezmeye gittiler. Kendileri hiç olmazsa bir kaç matematik dersinden kurtuldukları için sevinçli idiler ama karşı komşuları edebiyatılar arkadaşlarının, âni olarak habersiz gidişlerine oldukça kızdılar. Fenlilerin edebiyata haber vermesi lâzım değil miydi? Ne de olsa serde komşuluk var. Fakat bu 12 fenlilerin âni gidişinden bir hafta sonra bu sefer Tic—3 sınıfı da habersiz olarak hocaları ile gidiverdiler. Okulda sabahları geç kalkmalarıyla ün salan Tic—3 öğrencileri bu izinin heyecanıyla ve Barbaros beye verdikleri sözle sabah 6 da kalkınca başta müdür muavinleri olmak üzere herkes şaştı.

BİRAZDA HOCALARDAN

Okulumuz muhasebe öğretmeni İlhami Gündüz, yılbaşı tatilini geçirmek için ailesiyle gittiği Uludağ dönüşü bir trafik kazası geçirmiştir. Kıymetli hocamıza gecmiş olsun der. eşine şifalar dileriz.

Okulumuz Steno — Daktilo öğretmeni Dilâra Yurdakul'un annesinin vefat ettiğini öğrendik. Hocamıza baş sağlığı diler acısını paylaşırız.

Ailevî bir mazereti ile, Antakyaya giden Fransızca öğretmenlerinden Mustafa İstanbullu orada ağır bir hastalık atlatarak İstanbula döndü. Hocamızı tekrar aramızda görmekten kıvanç duymaktayız.

Sınıflarda gözlerimiz neşeli bir hocayı, kulaklarımız onun şen kahkahalarını arıyor. Hâlâ aramızda göremediğimiz Agâh Balkıra âcil şifalar dileriz.

Cumartesi günkü liseler arası bilgi yarışmasını idare eden Cihat Arcıl, Galatasaray ekibinin Coğrafya ya ait bir suali bilememesi üzerine,

«— Yazık! Coğrafya hocanız bunları size öğretmedi mi? dedi. Bu sualin cevapsız kalmasının yegâne sebebi coğrafya hocasının bilinmeyen bu konuyu talebelere öğretmeyi unutmuş bulunmasıdır.

MALİ KONGRE

Galatasaray kulübü mali kongresi 4 Ocak 1964 Cumartesi günü kulüp antrenman salonunda yapıldı ve 2,442,250 liralık yeni sene bütçesi kabul edildi.

Reis Ulvi Yenalın konuşmasıyla başlanan kongreyi seçilen Suphi Batur Orhan Türkkan, Halûk Renda ve Feyyaz Işıldan müteşekkil riyaset divanı idare etti. Oldukça elektrikli bir hava içinde başlayan kongrede, muhalifler idare heyetinin iskat edilmesi için verdikleri takrir kabul edilerek, gündeme alındıysa da kongre sonlarına doğru âzaların çekimser kalmaları dolayısı ile reddedildi.

Kongrede ilk söz düellosu İhsan Atasoyun murakıp raporunu okuyarak idare hevetini itham etmesi ve diğer iki murakıp Tesit Ece ile İlhan Tüzün'ün bu rapora itirazları ile basladı. Daha sonra Feruhzat Turaç tarafından sicil heyeti raporu okundu. Divan heyeti raporunun okunması üzerine de sözalan Reis Ulvi Yenal idare heyetine yapılan bütün ithamlara ve gazeteler de cıkan alevhte yazılara sert bir lisanla cevap verdi. Bu konuşmayı müteakip söz alan muhalefet sözcüsü Necdet Çobanlı, idare hevetine ye İlhami Tüzüne catmış ve Tüzün'ün söz alıp cevap vermesi ile ortalık tekrar karışmıştır.

Bu arada Turizm ve Beden Terbiyesinden alınacak para tartışmalara yol acınca reis Ulvi Yenal ve ikinci başkan Ruçhan Adlı kongre üyelerine izahat vermişlerdir.

Kongre sonlarına doğru Adnan Ahıskanın divana iki önerge verdiği görüldü. Bu önergeler kabul edilerek gündeme alındı... Ve aslî âzaların aileleriyle cocuklarının az bir ücretle âza olmalarını isteyen ilk önerge kabul edildi. Fakat birden Adnan Ahıska, aynı şekilde lise talebelerinin sembolik bir ücretle kulübe âza olmalarını isteyen ikinci önergesini geri aldığını söyledi. Azalatarafından şiddetle protesto edilen bu tutum okul camiasında da büyük bir üzüntü ile karşılandı. Ne olursa olsun eski bir Galatasaraylı olan Adnan Ahıskanın kulübün temelini teşkil edecek olan okula böyle bir tayın takınmasının sebebini anlıyamadık. Öyle zannederiz ki okuldan herhangi bir talebe kulübe bir âzanın ailesinden çok daha faydalı olabilir.

Kongreden sonra idare hevetinden Maneleos Zamboğlunun istifa ettiği öğrenilmiştir.

BİR KİTAP

Okulumuz onuncu sınıf öğrencilerinden **Adnan Onart**'ın ilk şiir kitabı «Yelkensiz yelkenliler» çıktı. En güzel şiirlerini topladığı bu kitapla onun başarısının akislerini şimdiden görüyoruz. Temennimiz bu yolda daha çok muvaffakiyetler kazanmasıdır. Kendisini tebrik ederiz.

YENİ BAŞKAN

Kültür ve edebiyat kolu başkanı Semih Abut"un derslerini öne sürerek istifa etmesi üzerine 9/Ocak 1964 günü küçük Anfide toplanan genel kurul çoğunlukla **Tayfun İndirka**'yı başkanlığa seçmiştir. Yeni başkanı tebrik eder, muvaffakiyetler dileriz.

ÜZÜNTÜ

Gazetemiz baskıya verileceği sıralarda Tic—4 talebelerinden İzi Mitrani'nin babasının vefat ettiği öğrenilmiştir. Arkadaşımıza ve kederli ailesine baş sağlığı dileriz.

SAKİN ANFİ

Okulumuz 4 Ocak 1963 günü çeşitli toplantılara sahne oldu. Konferans salonundaki müsabaka devam ederken Büyük anfide Türkive Kimya Mühendisleri Odası İstanbul şubesinin toplantısı vardı. Gayet tenha geçen toplantıda kavga ve gürültü olmadı.

Orhan Hançerlioğlu

(Baştarafı 1. sahifede)

kolu tarafından tertiplenen matinede Orhan Hançerlioğlu Türk Dili üstünde bir konuşma yapmıştır. Saat 16 da müdürümüz Ali Teomanın açışıyla başlıyan konuşma 17 ye kadar devam etmiştir. Kendi öz fikirlerini savunmaktan çok güzel örneklerle bu konuyu bize açıklamağa çalışan yazarımız gerçekten samimî bir basarıya ulaştı diyebiliriz. Baki'nin bir parçasını çıkak noktası yapan değerli edebiyatçı o çağlardan günümüze dek geldi. Sonuç olarak bize pırıl pırıl tertemiz bir türkçeyle yazılmış bir şiir okudu ve kararı bizlere bırakarak konuşmasını bitirdi.

Oldukca kalabalık bir topluluk karşısında günümüzün bu önemli dâvasını yeni bir tarzda ele alan **Orhan Hançerlioğlu'nun** bu konuşmasında bulunamıyan arkadaşlarımız namına çok üzüldük. Nedense salonda çoğunluk küçük kardeşlerimizdeydi.

Son sınıf arkadaşlarımızın bu gibi konuşmalara rağbet etmeyişinin sebepleri nelerdir acaba? Beyoğlunda dolaşmak onların daha hoşuna gidiyor olsa gerek.